

ШЕПА Антон Олексійович (17. 04. 1928, с. Підгоряни, нині у складі м. Мукачево Закарпатської обл. — 04. 07. 2014, с-ще Кольчино Мукачівського р-ну) — живописець. Заслужений художник України (2008). Закарпатська обласна премія імені Й. Бокшая та А. Ерделі (2014). Член НСХУ (1957). Закінчив факультет монументального живопису Львівського інституту прикладного та декоративного мистецтва (1954; викл. [Й. Бокшай](#), [Р.-С. Сельський](#), [А. Ерделі](#)). Відтоді до 1961 викладав в Ужгородському училищі прикладного мистецтва (Закарпатська обл.). На поч. 1970-х рр. переїхав до Києва; 2004 повернувся на Закарпаття. Працював у галузі станкового живопису та монументально-декоративного мистецтва (мозаїка, фреска, вітраж, темперний розпис). Творчість митця вирізняється яскравим і насиченим колоритом, монументальністю, глибоким філософським осмисленням карпатської тематики (цикл «Моє Закарпаття», 1957—2004). Роботи художника мають неповторну експресію, чіткий композиційний ритм, геометризовані форми. Малював гори, панорами сіл у долинах, перлини народної церковної архітектури, побут верховинців, народні традиції; широко використовував мотиви фольклору й народної міфології. Автор фризів «Карпатська легенда» в ресторані «Лісова пісня» в смт Буштина (нині с-ще Буштино, 1968, фреска-секко), «Верховинське весілля» та «Суворі Бескиди» в ресторані «Бескид» в с. Нижні Ворота, 1968—69, сграфіто, гіпсорит, натуральні пігменти; обидва —

Закарпатська обл.), 5-ти панно «Історія Мукачівського замку» для інтер'єрів Мукачівського історико-краєзнавчого музею (1997—98, фреска; через брак фінансування не завершено). Учасник обласних, всеукраїнських, всесоюзних, закордонних (Австрія, Кіпр, Японія, Чехія, Словаччина, Угорщина, Німеччина, Монголія) мистецьких виставок від 1955. Персональні — в Ужгороді (1961, 2016), Києві (1968, 2004), Мукачеві (2026). Деякі твори Ш. зберігають у колекції Міністерства культури та інформаційної політики України, НСХУ (обидва — Київ), у картинних галереях та історико-краєзнавчих музеях Ужгорода, Миколаєва, Донецька, Севастополя, Умані (Черкаська обл.), Яготина (Київська обл.), Ромнів (Сумська обл.), м. Шевченко (Казахстан).

Основні твори

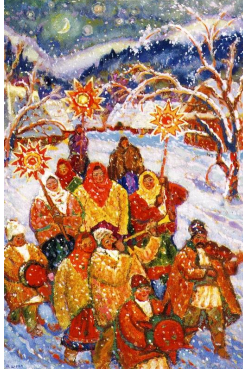
живопис — «Схід червоного місяця» (1959), «Пора жнив» (1960), «Колочавська весна» (1962), «Осінь» (1965), «Рання весна», «Карпатський край» (обидва — 1966), «Народне гуляння», «Гуцульщина», «Старе Закарпаття» (усі — 1968), «Пастухи» (1969), «Щедрий вечір, добрий вечір», «Довбуш біля ватри», «Гуцульський ярмарок», «Ужанська долина» (усі — 1970), «Колядники» (1972), «Церква в селі Опірець» (1973), «Осінь пора» (1976), «Річка Латориця» (1977), «Музика в саду» (1979), «Гукливі полонини» (1981), «Довжанські полонини» (1983), «Церква Бойківщини» (1988), «На могилах предків» (1989), «Покинута село» (1990), «Осінь казка» (1991), «Голодомор в Україні» (1992), «Осінь пісня» (1993), «Великдень» (1994; 2001), «Народне мистецтво Гуцульщини», «Осінь квіти» (обидва — 1995), «Михайлівський собор», «Гуцульське весілля» (обидва — 2000), «Великдень» (2001), «З вечорниць» (2003), «Водохреще» (2004).

Рекомендована література

1. Антон Шепа: Каталог. К., 1968
2. Антон Шепа. Моє Закарпаття. Цикл картин. Живопис: Каталог. К., 2004
3. Велігоцька Н. «Рух» і «спокій» Антона Шепи // Образотворче мистецтво. 2004. № 3
4. Її ж. Живописна філософія Антона Шепи // Там само. 2007. № 1
5. Барвиста феєрія Антона Шепи. К., 2016.

[Н. І. Велігоцька](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Шепа Антон Олексійович / Н. І. Велігоцька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-894158>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).